

STUDIUL FLOREI MICOTICE ÎNTILNITĂ ÎN CLINICA DERMATOLOGICĂ DIN TG.-MUREȘ

I. Újváry, J. Orlik, A. Donáth

O temă de mare importanță în cercetările științifice ale Centrului dermatovenerologic, de sub conducerea acad. *St. Gh. Nicolau*, o constituie flora micotică în R.P.R. Problema dermatozelor micotice — întilnite în clinică — și a speciilor care le provoacă ne preocupă în permanență. Prin prezentarea materialului nostru modest, dorim pe de o parte să contribuim la cunoașterea florei micotice în țara noastră, și la repartizarea ei geografică, iar pe de altă parte, ca prin stabilirea incidenței, respectiv a frecvenței dermatozelor micotice, din raza noastră de activitate, să putem acumula date necesare pentru clarificarea unor probleme epidemiologice, și pentru combaterea acestor îmbolnăviri.

Un studiu aprofundat al florei micotice pe toată întinderea unei țări sau chiar și numai într-un teritoriu mai restrâns, poate fi obținut numai datorită unor date bazate pe culturi. Statisticile bazate pe tablourile clinice ne furnizează date imprecise asupra dermatofitelor în cauză, deoarece pe aceleași regiuni cutanate, manifestările clinice cauzate de diferite specii de paraziți criptogamici, sînt foarte adesea asemănătoare. Nici chiar examenele microscopice ale produselor patologice nu pot stabili cu certitudine specia dermatofitonului în cauză.

Acesta este motivul pentru care vom prezenta numai prelucrarea datelor obținute pe bază de culturi.

Între anii 1954—1959 am izolat și identificat 1253 tulpini de dermatofiți. Materialul de cultură îl formează recoltările obținute de la micotici sau presupuși micotici aflați în clinica noastră.

Dorim să specificăm că rezultatele obținute nu reflectă flora micotică patogenă din R.A.M. deoarece bolnavii noștri sînt recrutați din împrejurimile orașului Tg. Mureș și din raioanele limitrofe ale regiunii Cluj, așa că datele noastre contribuie la cunoașterea repartizării geografice a florei micotice din țară.

Tabelul Nr. 1 arată incidența speciilor de dermatofiți în procente, în ordine cronologică.

Tabelul Nr. 1.

Specia	Incidența în% în ordine cronologică					
	1954	1955	1956	1957	1958	1959
<i>M. audouinii</i>	67,77	67,16	55,52	29,12	30,25	29,61
<i>M. lanosum</i>	—	0,77	0,85	1,27	0,84	1,29
<i>M. ferrugineum</i>	—	—	0,42	—	—	3,00
<i>A. schönleini</i>	12,23	3,81	6,42	10,98	5,05	5,16
<i>A. quinckeanum</i>	1,11	—	—	—	—	—
<i>T. gypseum</i>	7,78	3,07	4,28	2,54	3,78	4,42
<i>T. cerebriforme</i>	2,23	9,17	—	—	1,68	—
<i>T. violaceum</i>	1,11	—	0,68	1,27	2,10	4,72
<i>T. faviforme</i>	0,55	5,35	3,42	1,27	0,84	0,86
<i>T. niveum</i>	1,60	0,77	2,57	2,95	0,42	0,43
<i>T. rosaceum</i>	—	—	—	—	—	0,86
<i>T. regulare alb.</i>	—	—	—	—	—	0,43
<i>T. glabrum</i>	—	—	—	0,43	—	—
<i>E. Kaufmann Wolf</i>	3,89	2,28	1,29	3,76	2,10	5,16
<i>E. inguinale</i>	—	—	0,86	0,43	0,12	3,43
Candida	1,67	7,62	23,50	45,98	52,52	39,48
Neidentificat	—	—	0,42	—	—	0,86

În cursul celor 6 ani de cercetări am constatat că procentul de frecvență al *M. audouini* și *A. schönleini* a scăzut cu peste 50% păstrându-și locul de frunte între speciile patogene, în timp ce *M. ferrugineum* și *T. violaceum* au devenit mai frecvenți, iar în cursul anilor am putut pune în evidență și unele specii de criptogame pe care nu le-am întâlnit în trecut. Epidermofitonii continuă să oscileze de asemenea între limitele unui procent destul de scăzut, în timp ce candidela se remarcă printr-o frecvență crescută.

Se știe că flora micotică de pe teritoriul unei țări sau chiar numai al unei regiuni limitate se modifică odată cu trecerea timpului. Faptul acesta reiese clar din tabelul Nr. 1.

Repartizarea în procente a speciilor de agenți patogeni ai micozelor cutanate — așa numite epidemice — (*microsporia*, *trichofitia*, *favus*) o prezentăm în tabelul nr. 2.

Tabelul Nr. 2.

Denumirea bolii și frecvența în %	Specia	% raportat la toate cazurile	% raportat în cadru grupelor respective
Microsporia 70,51	<i>M. audouini</i>	68,07	96,64
	<i>M. lanosum</i>	1,35	1,92
	<i>M. ferrug.</i>	0,99	1,40
Trichofitia 17,84	<i>T. gypseum</i>	6,69	37,53
	<i>T. violaceum</i>	2,85	16,00
	<i>T. favif.</i>	2,85	16,00
	<i>T. cerebrif.</i>	2,47	13,90
	<i>T. niveum</i>	2,36	13,28
	<i>T. rosaceum</i>	0,24	1,39
	<i>T. glabrum</i>	0,12	0,70
Favus 11,64	<i>A. schönleini</i>	11,40	97,65
	<i>A. quinckeian</i>	0,24	2,13

Din materialul prezentat în tabelul Nr. 2 se constată că *microsporia* ocupă primul loc printre micozele cutanate (epidemice), iar agenții patogeni mai frecvent întâlniți sînt: *Microsporon audouini* (68,7%), *Achorion schönleini* (11,4%), *Trichophyton gypseum* (6,69%), *Trichophyton violaceum* (2,85%), *Trichophyton faviforme* (2,85%), *Trichophyton cerebriforme* (2,47%), *Trichophyton niveum* (2,36%). Remarcăm apariția concomitentă a 8 cazuri de *Microsporon ferrugineum* în comuna J. raionul R. și cunoscînd puterea de propagare a ciupercii putem conta pe înmulțirea cazurilor. Am mai semnalat și incidența *microsporiei* provocate de *M. lanosum*.

Prezentarea comparativă a datelor arătînd repartizarea speciilor de dermatofizi și diferitele forme clinice ale micozelor cutanate, e ilustrată în tabelul Nr. 3.

Destul de frecvent (în 3,16%) am întâlnit *microsporia* profundă (piogenă), cauzată de *M. audouini*, fapt care confirmă părerea cu privire la importanța mediului de cultură, deoarece după aspectul ei clinic, afecțiunea nu a putut fi deosebită de *trichofitia* profundă. Am constatat și *microspori* uscate asociate cu alopecia pielii păroase a capului. Specii diferite de *trichofitoni* pot infecta și pielea capului și cea glabră, ba mai mult *T. gypseum*, *T. cerebriforme*, *T. niveum* și *T. faviforme* pot declanșa concomitent procese uscate și piogene, atît pe pielea capului, cît și pe cea glabră. Alte specii de dermatofizi decît *trichofitoni* ca de exemplu *M. audouini* și chiar *M. lanosum*, pot să provoace procese piogene pe pielea păroasă. Această constatare a noastră este în concordanță cu observațiile lui *Avram* și *Alteraș* asupra afecțiunilor micotice supurate care îmbracă forma tipului *kerion* Celsi. Ei consideră forma de îmbolnăvire drept un sindrom, în etiologia căruia intră o serie de agenți micotici. În *favusul* pielii capului am întâlnit adesea forma *pitiriazică*, etichetată la început drept *microsporie*.

Tabelul Nr. 3.

Forma clinică și localizarea	Specia	Repartizarea în %
M. superficială pe cap	M. audouini	92,43
	M. lanosum	1,58
	M. ferrugineum	1,40
M. profundă pe cap	M. audouini	3,16
	M. lanosum	0,17
M. pielii glabre	M. audouini	1,05
	M. lanosum	0,17
T. uscată pe cap	T. violaceum	14,69
	T. cerebriforme	9,80
	T. gypseum	7,00
	T. faviforme	4,90
	T. niveum	2,80
	T. rosaceum	1,32
	T. regulare aibum	0,79
	T. glabrum	0,70
T. piogenă pe cap	T. gypseum	9,09
	T. niveum	4,89
	T. faviforme	2,79
	T. cerebriforme	0,70
T. uscată a pielii glabre	T. gypseum	14,70
	T. faviforme	4,90
	T. niveum	3,49
	T. cerebriforme	2,09
	T. violaceum	1,32
T. piogenă a pielii glabre	T. gypseum	1,32
	T. niveum	0,70
T. profundă a bărbiei	T. gypseum	2,79
	T. faviforme	2,09
	T. niveum	1,32
	T. cerebriforme	0,70
T. uscată a bărbiei	T. gypseum	1,32
	T. faviforme	0,70
Intertrigo micotic	T. gypseum	1,32
	T. cerebriforme	0,70
Favus pe cap	A. schönleini	96,59
	A. quinckeanum	2,19
F. al pielii gl.	A. schönleini	1,06

M. = microsporia, respectiv Microsporon

T. = tricoftizia, respectiv Trichophyton

F. = favus

pielea gl. = pielea glabră

Comparindu-le cu statisticile din diferitele teritorii ale patriei și exceptînd unele mici diferențe procentuale, datele noastre se aseamănă în linii mari cu cele ale clinicii din Iași pe anul 1959. La noi sînt mai multe microsporii, se întîlnește mai frecvent *M. ferrugineum*, iar favusul este mai scăzut. În schimb, rezultatele constatărilor noastre se deosebesc de datele statisticilor prezentate de *Evolceanu, Alteraș, Avram* și *Ilea* atît în ce privește raportul dintre tricofitii și microsporii cît și răsîndirea *M. ferrugineum* și a speciilor de tricofiton. *M. ferrugineum* și *lanosum*, în statistica noastră figurează mai rar decît în materialul citat.

Sosit la redacție: 2 aprilie 1960.

Bibliografia la autori.

ПАТОМОРФОЛОГИЧЕСКОЕ ИЗУЧЕНИЕ СЛУЧАЕВ МИКОЗОВ,
ВСТРЕЧАЮЩИХСЯ ЗА 1954—1959 гг. В КОЖНОЙ КЛИНИКЕ
г. ТЫРГУ-МУРЕША

Уйварн И., Орлик И., Донат А.

Авторы на основе 1253 выращиваемых и идентифицированных колоний грибов знакомят с грибковой флорой, встречающейся в клинике, с встречающимися некоторыми штаммами по годам, с частотой обнаружения штаммов, которые вызывают эпидемические грибковые заболевания кожи, а также с грибами которые вызывают разнообразные заболевания.

L'ETUDE DE LA FLORE MYCOSIQUE DANS LA CLINIQUE
DE DERMATOLOGIE DE TG.-MUREȘ (1954—1959)

I. Újváry, J. Orlik, A. Donátb

Après avoir étudié 1253 colonies mycosiques ensemencées et identifiées, les auteurs rapportent leurs observations sur la flore parasitaire rencontrée dans le matériel clinique, la proportion annuelle de l'incidence de différentes souches, la fréquence des souches qui provoquent les affections cutanées épidémiques et sur la répartition des parasites qui causent de différents tableaux cliniques.